

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Context in political communication : measurement and effects on political behavior

van Kempen, H.M.A.

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

van Kempen, H. M. A. (2008). Context in political communication : measurement and effects on political behavior.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Voorwoord

Het schrijven van een proefschrift kost bloed, zweet en tranen en ik kan me dan ook goed herinneren dat Mark op een dag zei: “Ach Het, hang je standaardnormaalverdeling toch in de wilgen...”

Alhoewel ik die symmetrische klok daarna meermalen in de boom heb zien hangen, heb ik die er telkens weer eigenhandig uitgevist. Dat ging echter niet zonder de hulp van een aantal mensen, die ik hieronder graag wil bedanken.

Ten eerste: Cees, ontzettend veel dank voor je inspiratie, meedenken, tegengas geven en voor je stimulerende woorden. Toen het tempo afzwakte nodigde je me uit om een weekje te komen schrijven in Engeland. Het strakke regime van paardenvijgen scheppen en daarna van 9 tot 9 schrijven heeft me goed gedaan! Na die week was het einde in zicht – een geweldig gevoel was dat. Dank, ook aan Kitty en Jennifer, voor jullie gastvrijheid.

Wouter, ook jou ben ik zeer dankbaar! Het was een efficiënte luxe om op bijna elk moment van de dag jouw kamer binnen te kunnen lopen om diverse kwesties te bespreken. Dank voor je behulpzame feedback.

De Amsterdam School of Communications Research *ASCoR*, en in het bijzonder Sandra Zwier, dank ik voor het ondersteunen en mogelijk maken van dit project. Ook het EU-TMR network on Political Representation and Electoral Behaviour in the European Union en de afdeling Politicologie van de Universiteit van Göteborg wil ik danken voor ondersteuning voor het schrijven van dit proefschrift.

Claes, Roderick, Moniek, Martin, Angela, Marjolein, Jochen, Kim: jullie hebben deze hele exercitie zoveel leuker gemaakt. Ik denk met veel plezier terug aan congressen, borrels en cursussen Zweeds. Wat fijn om zowel hoogte- als dieptepunten met collega's te kunnen delen.

Tack till Linda, Staffan and all my other former colleagues and friends at Statsvetenskap! It was, and is, a great pleasure to know you and/or to work with you. Thank you Per for providing the data for Chapter 2. How much fun (and sometimes not) it was to finish a dissertation at about the same time, Dr. Berg! I am incredibly proud of you (and you know it).

M'n collega's bij QS... Dank! Voor jullie begrip, het constant vragen hoe het ermee stond, voor jullie meedenken. Ik ben erg blij met jullie! Lonneke, ik ben ook jou dankbaar, niet in het minst voor het feit dat je jouw proefschrift een paar maanden eerder verdedigde, zodat ik kon 'afkijken'. Dat maakte m'n leven net een stukje makkelijker!

M'n vrienden hebben een niet geringe rol gespeeld in de totstandkoming van dit proefschrift – ook al hadden ze dat zelf misschien niet zo door. Niet alleen de constante vragen naar de vorderingen, maar zeker ook de afleiding die jullie boden heeft geholpen. De borrels met bitterballen bij 'tante Sas' waren exemplarisch. Die avonden mis ik nog wel eens in het Haagse... Freya, Nyske, Barbra, Sharis, Mark, Dita, Roland, Erik, Farin, Merlijn, Marianne, Lonneke, Marie-Thérèse, Evelien, Aylin, Femke, Ester, Wendy, en degenen die ik vergeten ben: bedankt!

Mark, Dita, en Wineke wil ik bedanken voor een middag poseren voor de coverfoto die uiteindelijk niet op de cover kwam. Zo zie je maar dat het leven van een model ook niet altijd over rozen gaat. Arton wil ik bedanken voor de prachtige uiteindelijke foto. Het had wat voeten in de aarde, maar het was een leuke en leerzame exercitie.

Dank jullie wel pappa en mamma. Mam, je hebt mij door dik en dun gesteund de afgelopen jaren en daar ben ik ontzettend dankbaar voor! Je had altijd oor voor mijn vorderingen en problemen; ook al had je er misschien geen oplossingen voor, het helpt vaak al als je ze met iemand kan delen! Je hebt me ontzettend geholpen door te laten merken dat je er altijd voor me bent. Pap, ook al hebben we het er nog nooit zo over gehad, ik weet dat je diep van binnen achter me staat en misschien ook wel een beetje trots bent... Dat maakt me blij. Dank je wel.

Lieve Sas, mijn favoriete zus, ook aan jou dank. Je vragen en adviezen over het afronden hebben zeker geholpen. Lieve, kleine Britt! Jouw verwachte komst heeft de eindspurt enorm opgevrolijkt. Nu je er bent geef ik je een dikke knuffel.

Mark, niet zelden heb ik je opgebeld met de vraag of je nog een leuk verhaal had ter afleiding en/of opvrolijking. Retorische vraag natuurlijk, want terwijl ik zat te lezen over meetfouten of regressies aan het draaien was, zat jij in de kroeg, of in het buitenland, of je lag in een weiland ergens tussen Rotterdam en Den Haag. Eén ding: laat het feit dat m'n 'werkstuk' (niet mijn aanduiding) nu af is, niet de reden zijn om geen geweldige verhalen meer te vertellen. Barbra-Joy, dank je wel is nogal een slap understatement voor wat je de afgelopen jaren hebt gegeven: aanmoediging, advies, vertrouwen, afleiding, en – indien nodig – wodka. Dat laatste was voornamelijk het geval als ik weer eens vast zat in een analyse (in dit kader heb ik warme herinneringen aan hoofdstuk 4), maar ook als er gevierd moest worden dat er een hoofdstuk geëindigd of gepubliceerd was. Schat, je bent een wereldwif. Laten we snel weer eens gaan bouwvakken.

Dit proefschrift heb ik opgedragen aan Hendrika Maria Anna van Kempen, m'n lieve oma. Hoe eigenaardig ik het vond, en vind, om m'n eigen naam op een grafsteen te lezen, hoe vreemd moet jij het vinden om te zien dat dit boek jouw naam draagt. Oma, als ik het heb over bloed, zweet en tranen om een proefschrift te schrijven, dan schaam ik me eigenlijk een beetje als ik aan jouw leven denk. Na de lagere school aan het werk gesteld in een stenenfabriek, daarna trouwen en 13 kinderen opvoeden. Tja, dat relateert het bloed, zweet en de tranen van het schrijven toch wel een beetje...